

ОДНОС ДЕЦЕ ПРЕМА ДОПУНСКОЈ НАСТАВИ

Радомир Арсић

- Промена места боравка као и промена школе умногоме утичу на децу школског доба.
- Већина досадашњих истраживања се базирала на испитивању школског успеха и савладавање школског градива.
- Појава неуспеха у школскох успеху променом средине нису испитивана у том контексту већ у контексту појава поремећаја у понашању.
- Прилико испитивања тих промена, односно поремећаја у понашању нису узимане у обзир промене средине, система школства па и породичне прилике.

Истраживања којима смо имали приступ показала су следеће резултате:

- Према проценама наставника 43,1% испитане деце основношколског узраста имало је неки вид поремећаја у понашању.
- Скоро 12,9% ученика је показивало агресивно понашање;
- 15,1% неурозе (неуротично понашање); а
- 7,3 имало је хиперактивност (ADHD), и
- 7,8% ученика имало је мешовите симптоме.

Најчешће исказивана категорија по мишљењу наставника била је:

- *Раздражљиво или нагло дете;*
- *Често непослушно дете;*
- *Дете се свађа и туче са осталом децом;*
- *Малтретира другу децу у разреду;
Уништава личну или туђу имовину;*
- *Често лаже.*

КРИТЕРИЈУМИ ЗА НЕУРОТИЧНО ПОНАШАЊЕ

Највећи број деце је по овим критеријумима оцењен као:

- *Усамљено;*
- *Заплашено;*
- *Забринуто;*
- *Инају тикове;*
- *Гризу нокте;*
- *Сисају палац;*
- *Стално их нешто боли.*

КРИТЕРИЈУМИ ЗА ХИПЕРАКТИВНОСТ

- *Врло је немиран, готово никад не мирује;*
- *Врпољи се, врло нервозно дете;*
- *Миран је само кратко време;*
- *Има слабу концентрацију и лако се збунуи.*

СТРАТЕГИЈЕ ПРЕВАЗИЛАЖЕЊА

- Циљане стратегије укључују олакшавање кооперативног учења међу ученицима, олакшавајуће социјално окружење која његују и поштују академска достигнућа као инструменталног и битног за личну и политичку делатност сваког појединца и развој могућност коришћења електронске и дигиталне технологије ради тог превазилажења потешкоћа у учењу (употреба нових технологија ради постизања занимљивије наставе).

○
Концепт допунске наставе Едмунда В. Гордона (Edmund W. Gordon 1999) препознаје је у здравству, људима, политици, културном и социјалном капиталу који је потребан да би се омогућило успех у школи и повећало постигнуће код ученика. Он тврди да је овај шири контекст важан додатак ономе што се догађа у школи и да је неједнака расподела ових чинилаца озбиљно и ограничава ефикасност школа

Идеја о допунској настави заснива се на претпоставци да висока академска достигнућа су уско повезана са могућностима и подршком породице и заједничким активностима у њој и на искуству родитеља и осталих изван школе а која се јављају као подршка академском учењу.

За ченике чији су родитељи са малим примањима и неке ученике етничке мањинске групе (Роми..), могућности за учествовање у таквим активностима су углавном недовољно искоришћене у поређењу са могућностима и обрасцима који се везују за западну цивилизацију, због њихове социоекономске

- Уопштено, високи степен усклађености вредности које се презентују у школи, код куће и у непосредној близини ученика повезана је са високим академским достигнућима. Шта могу бити подједнако критична перцепција ученика да је оно што се догађа у школи важно и да је у складу са оним што родитељи и остали чланови породице сматрају важним (Вилкерсон, 1985).

- Ове тежње се преносе кроз очекивања, физичке одредбе (активности) за академске тежње, однос према интелектуалној активности и моделе које су на располагању деци за опонашање. Учешће у активностима допунског образовања доприноси развоју способности а осећај чланства у заједницама за учење са постигнутим високим учинком и поделом вредности веома је значајано академско постигнуће за лично испуњење, развој заједнице и друштвено и политичка мобилност према горе (бољим слојевима друштва, плаченијим пословима, итд.).

- Додатно образовање дефинишемо као формалне и неформалне могућности учења и обогаћивања развоја које се пружају ученицима ван школе и ван редовног школског дана или школске године. Неке од ових активности могу се одвијати и унутар школске зграде, али су изван оних које су укључене у формални наставни план и програм школа. Њега након школе, можда и најраспрострањенији облик допунског образовања, укључује посебне напоре које наставници али и родитељи давају подршку интелектуалном и личном развоју њихове деце.

- То учење укључује читање с другом децом; разговор и укључење за столом за вечером и у другим породичним расправама о важним питањима; изложеност одраслој особи модела понашања који подржавају академско учење; активна употреба библиотека, музеја, заједнице и верских центара као извора информација; помоћ у тражењу одговарајућих извора знања; и улагања у референтни и други образовни материјал.

